

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu står der faktisk overhovedet ikke noget i det her forlag om, at man skal ophæve det kommunale selvstyre, og at man skal centralisere i stedet for at decentralisere, som vi har gjort i Danmark. Det er jo en helt anden diskussion. Den tager vi da gerne fra radikal side.

Men det er da klart, at hvis man har et decentralt system med mange forskellige kommuner og mange forskellige politikredse, så må man acceptere en vis forskel. Der er grænser for, hvor ens det kan blive, når man har vedtaget en decentralisering.

Men det er en spændende diskussion, som jeg gerne tager videre. Det kan godt være, vi skal centralisere på nogle områder for at være sikre på at få i hvert fald en minimumsbehandling, som er nogenlunde ensartet.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Skaarup for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nå, men jeg er da glad for at høre, at vi bevæger os et lille skridt igen, så vi kan se, at der måske er en idé i, at vi centraliserer nogle af disse ting.

Til fru Elisabeth Arnolds oplysning så nævnes der ikke noget om det kommunale selvstyre heri, og det er heller ikke det, vi skal debattere i dag. Det, der står i forslaget, er jo, at vi skal oprette de her ungdomsdomstole, som man kender det fra andre lande. Det karakteristiske er, at det så indgår i statens retssystem, og dermed indgår det i det system, som vi skaber her fra Folketingets side, og som vi også kontrollerer ud i det yderste led. Det er det, der er fordelene ved det, som vi ser det.

Det skal altså være inden for statens område, at man lægger koordineringen, i stedet for at der er 275 forskellige metoder ude i kommunerne, hvor vi ikke har nogen mulighed for at kontrollere, om de gør det, de skal, og dermed varetage de opgaver, de skal.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Elisabeth Arnold, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Som jeg har sagt et par gange før, så står der altså ikke noget i forslaget fra hr. Peter Skaarup om centralisering af retsplejen i Danmark.

Med hensyn til disse ungdomsdomstole, som hr. Peter Skaarup vil nedsætte: Der står ungdomsdomstole, og jeg går ud fra, at der skal være mere end en, og derfor skal der jo være forskellige steder i landet, hvor disse ungdomsdomstole skal virke. Og lur mig, om disse domme vil blive fuldstændig ens over hele landet for ens forbrydelser. Det tror jeg ikke at de vil. Der er også forskellige politikredse i landet – dem ønsker hr. Peter Skaarup vel heller ikke ophævet og lavet til en fælles statslig politikreds? Det er vel ikke sådan, at hr. Peter Skaarup forestiller sig det?

Nej, lad os holde os til det forslag, der ligger her, og ikke begynde at snakke om decentralisering eller centralisering. Lad os holde os til det, som der står, men der er masser af spændende oplysninger i det, som vi gerne vil bruge i Retsudvalget til at få nogle flere informationer frem.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil da godt starte med at sige, at det ikke er det værste forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat på det retspolitiske område, og dermed har jeg vist en utrolig positiv holdning til forslaget fra Dansk Folkeparti.

Et problem er dog, at det er holdt i rimelig tvetydige vendinger. Jeg ved ikke, om det er bevidst, men det er ikke desto mindre resultatet. Det, at det er så tvetydigt, gav sig bl.a. udtryk i, at selv ordføreren for forslagsstillerne kom herop og sagde, at det jo kan betyde, at den kriminelle lavalder skal nedsættes til 12 år eller hæves til 18 år; det er jo, som man ser på det. Det er fuldstændig rigtigt, det fremgår ikke klart af forslaget.

Er det en nedsættelse af den kriminelle lavalder til 12 år, eller er det en forhøjelse til 18 år? Hvad er det egentlig? For os er det ikke en ligegyldig ting, for vi mener, at det er vigtigt, at der er et tidspunkt – vi kan diskutere, hvor det tidspunkt skal ligge – hvorunder vi behandler børn som børn og ikke behandler dem som voksne.

Det at begynde at behandle dem som voksne medfører en anden måde at behandle dem på, end de skal behandles på. Det er noget med, at man begynder at se folk som forbenede kriminelle. Det er noget med, at man begynder at se folk som uden for terapeutisk rækkevidde. Det